

ושהפך ל"מי קניינים" במלון תל-אביבי

זורה

לודויה, במישחקי רוכסנים מתכתיים, צווארונים גבוהים וצמורים לצוואר והרפסים בסיגנון מפות-עתיקות. החידוש במערכות הספורטיביות הוא שילובי פסים מוכספים ומבריקים כבדים בגווני סגול ולילך, וכן שילובי פטר עם אריגי סאטן בוהקים.

לחברת הווינגמן עיצב צביקה בר לחורף '87 קולקציה כבדים מיוחדים, כמו ברדיקטיפה שחורים ועליהם רפוס זהב, מהם בנה בר מערכות-לבוש הכוללות חצאיות שונות, מיכנסים

מחוייטים, בלייזרים, מעילים עליונים ושמלות בסיגנון ערבה והתאם. הצללות ארוכה ודי צמודה לגוף. בר לא פסח על המערכות הספור-טיביות והצבעים יהיו קונטרסטיים, כמו אדום ושחור, כחול ולבן וגוונים מעושנים של תכלת, אפור וחומר.

חברת-האופנה ניבה, משתתפת קבועה ומכובדת בשבועות-האופנה עוד מתחילתן, בשנת 1965. כפי שמר נמק זאת ישראל ברוך, מבעליה של ניבה: "אם כי ניבה משתתפת בכל שבועות ותערוכות האופנה בגרמניה, אנגליה וארצות-הברית, אני סבור כי גם שבוע-האופנה הנערך בארץ פעי מיים בשנה תורם רבות. זוהי הבימה הטובה ביותר להיכרות עם קניינים חדשים. השנה אומנם לא יגיעו קניינים רבים, אבל מי שיגיע, יבוא עם רצון טוב ומטרה לקנות."

הדגש על

הצווארונים

ב"דוריאן", החברה הוותיקה לסריגים, גם כן ממשיכים לפקוד את שבועות-האופנה ולנסות את המול. השנה השימוש בחומרים הוא כרמה גבוהה, החוטים מעורבים בשלל צבעים — חוטי נוקלה ולורקס ציבעוניים, המביאים לתיאום צבעים מורכב ומעניין.

דגש רב מושם על הצווארונים — צווארונים נשפכים, צווארונים כננה צווארונים גבוהים וצווארונים כננה

ספורטיבי צביקה בר עיצב לאופנת הווינגמן חולצת-טוניקה ארוכה.

ממולאים. מסתבר שכסריג אפשר לעשות הרבה, אומרות ניבה זרחי ושרה מצליח, שעיצבו את הקולקציה ויצרו

קומיקס של לודויה-דיינאמיק היא אימונית ממוטר בשילוב אריגי ג'ינס עם הדפס קומיקס בחזית בגוונים שונים בעיצוב טליה בורק.

חוויל — לבד דורין פרנקפורט מעצבת-האופנה השתתפה פעם אחת בלבד בשבוע-האופנה ופרשה ממנו.

חליפה לערב

של אופנת ניבה: הדפסים על סאטן במערכת משולבת של ז'אקט וחצאית ארוכה. בעיצוב רחל אלקלעי. בעלי ניבה מאמינים בשבוע-האופנה: "זוהי כמה טובה".

או מודפסים בצורות גיאומטריות בגוונים רכים כמו סגול, אדום-יי, ירוק עז, שחור, חום, מתכת, זהב וכסף. חברת גינג'ט לביגדי-עור החליטה גם השנה, זו הפעם השנייה, שלא להשתתף, והיא מסכימה זאת בכך שסוג הקניינים המגיעים אינם מתאימים לה. החברה עוברת עם בוטיקים המוכיחים ריים אופנה-יקרה והיא הקימה, באופן עצמאי, רשת-שיווק משלה ויש לה סוכנים והדריי-תצוגות בחו"ל. גינג'ט אינה פוסלת את שבוע-האופנה בארץ, אבל סבורה שהוא חשוב וטוב רק לסוג היצרנים שהקניינים המתאימים מגיי עים אליהם.

בסיכום: ליצרנים המשתתפים יש הוצאות נכבדות. השקעתם הכספית (הכנת הקולקציות, 300 דולר לשלד-שת ימי השימוש בהדר-המלון ושכר טירחת הדוגמניות) אינה כדווק מועי טה, אבל תיקוונתיהם רבות.

מערכות סרוגות דמויות-תחרה ומערי-כות דמויות-טלאים, שמוטיבים שונים מצורפים בהם זה לזה בסריגה אחת. כאן בא לידי ביטוי החידוש הטכי נולוגי, התופר את החלקים זה לזה, כשהגוונים העיקריים הם חאקי, טור, קיז, לבן וכחול והפריטים הם טוניקות ארוכות, שמלות-שופרות, מעילים, חצאיות צרות ומיכנס-ירגליות.

לערב עיצבו השתיים קבוצת ביגדי-ערב חגיגיים, בשילוב לורקס סוף. מקט, חברת ביגדי-העור, עוברת בעיקר ליצוא ולא מפסידה אף שבוע-אופנה בארץ או בחו"ל. במקט מעצבים מעורות משובחים ותשומת-הלב לעי צוב היא רכה. המראה הכללי לחורף '87 הוא של בגדים עשירים וגדולים, כשי הכתפיים מודגשות, השרוולים רחבים והחצאיות מיני, מידי וכמעט מקסי. עורות הנאפה והומש רקים ורכים למגע והשילוב הוא של עורות חלקים